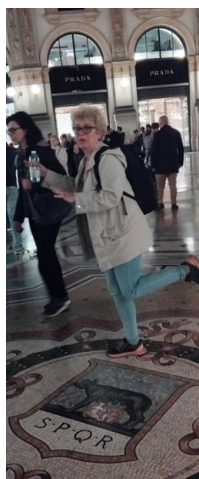

Erasmus-program: Milánó, 2026. május 10-16.

Az Álmos Vezér Gimnázium, Pedagógiai Szakgimnázium és Általános Iskola négy pedagógusa egyikeként vettem részt a külföldi szakmai gyakorlaton és szakmai továbbképzésen, Drechsler Mónika főigazgatóval, Mestyanekné Kovács Eszter Humán Munkaközösség-vezetővel és Ignéczi Dóra magyar nyelv és irodalom és rajz és vizuális kultúra szakos tanártársammal együtt.

Az első napon, hétfő délelőtt megtekintettük Milánó nevezetességeit, beleértve a Dóm főegyházmegyei főszékesegyházát, a II. Viktor Emanuel Galéria impozáns és egyben Európa legrégebbi bevásárlóközpontját, a Teatro alla Scala operaházát, a Piazza Mercanti régi vásárterét és a Palazzo della Ragione Igazságügyi Palotáját, a helyi idegenvezetőnk kíséretében.

Ezt követően önállóan folytattuk a városnézést a fennmaradt szabadidőnkben, bejárva a városi Centro Storico történelmi központját. Az éjszakába nyúló hosszas sétánk során, illetve a Sforza-kastély külső megtekintését követően, a Parco Sempione kastélyparkjában felkerestük az Arco della Pace diadalívét, majd onnan sétáltunk tovább a Tempio della Vittoria és a La Colonna del Diavolo mellett, többek között a Chiesa prepositurale di Santa Maria Segreta, a Basilica di Santa Maria delle Grazie és a Basilica di San Ambrogio mentén, a Colonne di San Lorenzo és a Porta Ticinese irányába, ahonnan végül visszafordultunk a Torre Velasce felkeresésével az időközben úgyszintén már kivilágított milánói dómhoz.

Másnap, illetve harmadnap és negyednap is a San Siro stadionhoz viszonylag közeli Liceo Scientifico Statale Vittorio Veneto állami tudományos középiskolájában jártunk, ahol betekintést nyertünk az adott iskolaközösség mindennapjaiba. Részt vettünk több angol és olasz nyelvű tanórán is, beleértve az angol nyelvű művészettörténeti és az olasz nyelvű fizikaórákat szintén, továbbá megtekinthettük a líceumépület informatikatermét és a tömegkommunikációs stúdiót egyaránt, az állami fenntartású színházteremmel és rendezvénycsarnokkal együtt, ahogy többek között az udvart, a testneveléscsarnokot, a könyvtárat, a tanárikat, a csillagvizsgálót, a reáltudományok szertárát és kiállítástérét, a különböző

osztálytermeket és edzőtermeket, vagyis a néhány nap során körbejártuk lényegében a többemeletes líceum mindegyik szárnyát és a teljes iskolaépületét. A tanítás utáni szabadidőben minden délután ellátogattunk a város

további nevezetességeihez. Kedden, szerdán és csütörtökön megtekintettük milánói dóm kívül-belül és alul-felül úgyszintén igen gazdagon díszített székesegyházát, továbbá a Basilica di Sant'Eustorgio székesegyházat és annak időközi kiállítását és tárlatát, a Biblioteca Pinacoteca Accademia Ambrosiana állandó kiállítását és egészen gazdag műgyűjteményét (beleértve Leonardo da Vinci *Az utolsó vacsora* és Raffaello Sanzio *Az athéni iskola*

vázlatrészletét, illetve Michelangelo Buonarroti *Pietà*-szobrának az egyik gipszmásolatát Leone Leoni munkájaként, amelyik megőrizte a vatikáni műkincs 1736-os restaurálása előtti eredeti állapotát, avagy többek között Mária bal kezének korábbi formáját). Pénteken a Museo del Novecento hihetetlenül izgalmas tárlatát követően, megcsodálhattuk még a Santa Maria presso San Satiro templom térillúziót keltő festett architektúráját, illetve a

templomépület illuzórikus és félgömb alakú kazettás díszítésű kupolaboltozat, végül pedig meglátogattuk a Sforza-kastély állandó kiállításait, beleértve Michelangelo utolsó, egyben az itáliai reneszánsz polihisztor haláláig formált művét, vagyis a megcsonkított *Rondanini Pietà*-szobrot. Különösen sajnáltuk ugyanakkor, hogy Leonardo da Vinci *Az utolsó vacsora* freskóját végül mégsem láthattuk teljes valójában, amiért a Santa Maria delle Grazie kolostor refektóriumába lehetetlen volt számunkra a belépőjegyvásárlás (mind az utazást megelőzően online, mind a helyszínen személyesen).

Különösen hálásak lehetünk mindemellett ezért a több mint felbecsülhetetlen lehetőségért, aminek köszönhetően viszonylag rövid időn belül, ám igencsak lelkesen feltérképezhettük egyszerre Milánó egyik alapvetően multikulturális iskolaközösségi diákéletét és az észak-lombardiai nagyvárosi nevezetességek és látnivalók nagyrészét.

Budapest, 2026. május 18.

Dr. Horváth Lajos, 12.A of.

magyar nyelv és irodalom szakos középiskolai tanár